

o osiguranju ne može prijeći vrijednost koja po ugovoru o osiguranju otpada na taj dio tereta. Polazeći s toga stajališta sud prije svega utvrđuje da je od osiguranog tereta 127 bala kadulje stiglo neoštećeno na odredište, pa u pogledu toga dijela tereta nije nastupio osigurani slučaj, izuzevši one troškove koji su bili nužni da se izvrši njegova separacija od oštećenog tereta. Tužitelj dakle osim spomenutog dijela troškova nema temelja na zahtjev protiv tuženika ukoliko se tiče toga dijela tereta, a pogotovo ne s naslova komercijalnog gubitka, koji mu je nastao zbog zahtjeva njegovoga kupca za isplatu bonifikacije.

Za ostali, oštećeni, dio tereta sud tužitelju priznaje pravo na dokazanu štetu, držeći se pri tome gore iznesenih načelnih stajališta.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE
Drugostepena presuda od 24.III 1962.

Vijeće: dr Pavle Vinski, Gabro Badovinac, dr Branko Jakaša

Osiguranje tereta - Stivador koji sklopi nagodbu o naknadi štete s osigurateljem koji je štetu nadoknadio primaocu tereta, ne može od osiguratelja tražiti povraćaj na temelju nagodbe isplaćene svote, pozivajući se na ugovor o osiguranju koji je on sklopio s osigurateljem, a na temelju kojeg ugovora je pokrivena šteta koja je bila predmet nagodbe - Primjena načela poštenja i savjestivosti u ugovorima o osiguranju

Tužitelj je Luka i skladišta, a tuženik Državni osiguravajući zavod.

Tužitelj navodi da je osiguratelju platio iznos od dinara 42.671.- zbog manjka elektrodnih katoda, radi toga što je osiguratelj na temelju ugovora o osiguranju isplatio primaocu štetu. Navedenu svotu tužitelj je platio na temelju nagodbe s tuženikom. Međutim nakon isplate te svote, tužitelj tuži osiguratelja da mu istu svotu povрати. Smatra naime, da je kod tuženika osiguran od rizika odgovornosti upravo za štetu koju je platio na temelju nagodbe, te misli da ima pravo na regres prema tuženiku kao svom osiguratelju.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev.

Protiv te presude žali se tužitelj. U obrazloženju žalbe navodi da je u vrijeme sklapanja nagodbe imao pred očima regulaciju pitanja naknade vanugovorne štete, dok se petit ove tužbe odnosi na ugovorni odnos iz osiguranja. Zbog toga da je neopravdano stajalište prvostepene presude da je predmetnom nagodbom obuhvaćen i tužbeni zahtjev, jer da se ne radi o istom predmetu.

Drugostepeni sud je potvrdio prvostepenu presudu.

Tužitelj u žalbi nije porekao da je zaključio vansudsku nagodbu. Na temelju toga ukazuje se tužbeni zahtjev doista neopravdan, jer je u protuslovlju s osnovnim principom poštenja i savjesnosti u prometu, koji se primjenjuje kod svih vrsta poslova, pa prema tome i u poslovima osiguranja, a ne samo u poslovima prometa robom.

Iz navoda i priloga tužbe slijedi da je predmetno osiguranje vrijedilo u vrijeme zaključenja nagodbe, i da je dakle bilo poznato obim strankama. Zbog toga je načelo savjesnosti i poštenja tražilo od tužitelja, da u vrijeme zaključenja nagodbe iznese sve svoje zahtjeve, i da ne pristane na plaćanje odnosne svote pozivajući se na ugovor o osiguranju. Nije u skladu s navedenim načelom, da tužitelj najprije pristane na plaćanje odnosne svote, a zatim da traži njen povrat iz naslova osiguranja. Zahtjev tužbe bio bi osnovan samo u slučaju da je tužitelj tvrdio da je bio u zabludi, da nije znao za osiguranje, i da je samo zbog toga zaključio vansudsku nagodbu. To, međutim, tužitelj nije utvrdio niti u toku prvostepenog postupka, a niti u žalbi.

M.S.

KASACIONI SUD FRANCUSKE

Presuda od 14.XI 1961.

Cie d'assurances l'Unite et 9 autres
assureurs c/a Epoux Baraqué

Osiguranje broda - Posebna valorizacija broda, motora i opreme

Stranke su sklopile ugovor o osiguranju ribarskog broda. U polici su posebno valorizirale brod, posebno motor, a posebno opremu. Trup broda, zbog nasukanja, bio je oštećen. Motor i oprema nisu stradali. Šteta je veća od valorizacije trupa, a manja od valorizacije trupa i motora zajedno.

Osiguranik tuži osiguratelja za naknadu štete. Osiguratelj pristaje da nadoknadi štetu do visine valorizacije trupa, a preko toga ne priznaje se obvezanim.